

Бир юз тўққизинчи боб — Унинг қайтишига тайёр туриш

Муқаддас Китоб бизни Раббимизнинг қайтиш вақти ҳақида турли тахминлар қилмасликка, ортиқча безовталиқка берилмасликка ва шу билан бирга, бу буюк ҳақиқатга нисбатан лоқайд бўлмасликка ўргатади. Бу воқеани инкор этиб, унда ҳеч қандай маъно йўқ, деб бўлмайди.

Замон охирлаб, бутун бошли давр якунига етганини айнан Исонинг қайтиши эълон қилади. Тарих саҳифалари ёпилган лаҳзада Раббимиз ер юзида шахсан Ўзи ҳозир бўлади. Муқаддас Китобдаги барча ўғитлар Унинг қайтиш соатини ҳеч ким аниқ билмаслигини уқтиради ва бизни доимо тайёр туришга чорлайди. Шундай экан, ҳали имконият бор экан, тайёргарликни айна ҳозир кўриш лозим. Мен сиз билан айнан Унинг келишини муносиб кутиб олиш ҳақида суҳбатлашмоқчиман. Исо замон интиҳоси тўғрисида кўп сўзлаган. Матто баён этган Хушхабарнинг 24-боб, 42–51 оятларида мана шундай муҳим йўриқнома берилган:

Шунинг учун ҳушёр бўлинглар. Мен — Раббингиз қайси кун келишимни сизлар билмайсизлар.⁴³ Аммо шуни билиб қўйингки, агар уй эгаси тўннинг қай пайтида ўғри келишини билганда эди, у уйғоқ ўтириб, ўғрининг уйга бузиб киришига йўл қўймаган бўларди.⁴⁴ Шунга ўхшаб, сизлар ҳам тайёр туринглар, чунки Инсон Ўғли сизлар кутмаган вақтда келади.

⁴⁵ Ишончли ва доно хизматкор ким? Хўжайин бундай одамни бошқа хизматкорларига бошлиқ қилиб қўяди, уларга ўз вақтида овқат тарқатишни унга топширади.⁴⁶ Хўжайин уйга қайтганда ўша хизматкорини юмуш устида кўрса, хизматкор нақадар бахтлидир!⁴⁷ Сизларга чинини айтай: хўжайин ўша хизматкорини бутун мулки устидан бошқарувчи қилиб қўяди.

⁴⁸ Борди—ю, у хизматкор ёмон бўлиб, кўнглида: «Хўжайиним ҳали бери қайтиб келмайди» деб,⁴⁹ бошқа хизматкорларни ўра бошласа ва шаробхўрлар билан еб—ичса,⁵⁰ хизматкор кутмаган кунда, ўйламаган соатда хўжайини келиб қолади.⁵¹ У хизматкорини қаттиқ жазолаб, бошига иккиюзламачиларнинг кунини солади. Шунда хизматкор қаттиқ пушаймон бўлиб, фиғон чекади.

Исо Ўзининг қайтиши нақадар муҳим эканлигини тушунтириш учун бизга уч нафар **хизматкор** қисматини мисол қилиб келтиради.

Хушёр хизматкор — тайёргарликнинг олий намунаси

Бу хизматкор биз учун ҳақиқий ибратдир. Исо қайтиш фурсати номаълумлигини, уни ҳеч ким билмаслигини айтди. Худо Ўз раҳм-шафқати ва марҳамати билан бу аниқ вақтни биздан сир тутган. Шу сабабли ҳеч бир инсон Раббимизнинг айнан қачон қайтишини мутлақо айта олмайди.

Бундан ташқари, бу келиш олдиндан эълон қилинмайди. Хушёр хизматкор ҳар қандай лаҳзада шай туриши лозим. Исо буни жуда қизиқ бир мисол билан тушунтирди: агар уй эгаси ўғрининг қачон келишини билганида, туни билан мижжа қоқмай, уйини қўриқлаган бўларди. Бироқ ўғри мол-мулкни ўғирлаш учун қачон келишини уй эгасига олдиндан хабар қилмайди, шу сабабли у гофил қолади. Натижада, ўғри келиб, уйни шилиб кетади, уй эгаси эса нима содир бўлганини сезмай ҳам қолади.

Шунингдек, Исо Раббимизнинг келиш вақти кутилмаган бўлишини айтди. Инсон Ўғли сиз энг кам умид қилган ва бу ҳақда умуман ўйламаётган соатда қайтиб келади. Шу сабабли, Унинг келиши биз учун кутилмаган совға бўлиб қолмаслиги учун доимо ҳушёр ва тийрак

туришимиз жуда муҳимдир. Биз айна шу ҳушёр хизматкор каби яшаб, ҳар сонияда шай туришимиз керак.

Доно хизматкор — буйруққа содиқлик даъвати

Бу мисол бизни берилган топшириқларни масъулият билан бажаришга чорлайди. Бу худди бир хўжайин ўз хизматкорлари ичидан энг доносини танлаб, уни бутун хонадонига бош қилиб тайинлаганига ўхшайди. Исо айтганидек, хўжайин унга бошқа барча хизматчиларга ўз вақтида, меъёри билан таом улашиш вазифасини топширади. У мана шу доно хизматкорнинг елкасига хонадондаги барча майда-чуйда ишларни ҳам назорат қилиш масъулиятини юклайди. Агар бу хизматкор ҳам доно, ҳам содиқ бўлса ва хўжайин буюрган ишларни сўзсиз бажарса, унда хўжайини қайтиб келган кунни уни айнан мана шу хайрли иш устида топади. У ўз хўжайинининг амрларини тўлиқ адо этаётган бўлади.

Агар у ўз вазифасини мана шундай сидқидилдан бажарса, хўжайин бундан жуда мамнун бўлади ва мукофот сифатида уни бутун мол-мулкига эга ва бошқарувчи қилиб тайинлайди. Хизматкор ўзининг ҳар бир хатти-ҳаракатида хўжайиннинг истагини бажаришга интилгани учун ҳам донодир ва унинг оладиган мукофоти ҳам мана шу бўлади.

Бу хўжайиннинг иродасини бажарганлик учун бериладиган нақадар гўзал тақдирлашдир! Ҳаммамиз ҳам буни ҳақиқий доно ва содиқ хизматкорнинг иши деб эътироф этамиз. Демак, Раббимиз қайтган кунни нажотга лойиқ топилиш учун биз ҳам доно бўлишимиз, У буюрган амалларни содиқлик билан бажаришимиз шарт. Илоҳий қайтишга тайёр бўлиш донолик талабидир.

Ёвуз хизматкор — лоқайдлик ва ҳалокат огоҳлантириши

Исонинг ушбу таълимоти бизни Илоҳий Каломни менсимасликнинг оқибати нақадар аянчли бўлишидан огоҳлантиради. Ўша ёвуз хизматкорнинг кўнглига бир шум фикр келади. У ичида: «Хўжайиним барибир кечикиб юрибди, у ҳозир келмайди», деб ўйлайди.

Бу ёвуз фикр унинг амалларида ҳам намоён бўла бошлайди. У нафақат ёмон ҳаёлга боради, балки гуноҳ ишларга қўл уради. Ўз хизматдошларига зулм ўтказиб, уларни уриб-дўппослайди. Уларга нисбатан шафқатсиз бўлиб қолади ва ичкибозлар билан еб-ичиб, маишатга берилади. У барибир хўжайин яқин орада келмайди деб ўйлаб, ўз ёвузлигини давом эттиради.

Бироқ кун келиб, у мутлақо кутмаган ва ҳаёлига ҳам келтирмаган бир соатда хўжайин тўсатдан қайтиб келади. Бу хизматкор хўжайинининг олдида ёлғончи ва сотқин бўлиб чиқади. Хўжайин уни айнан мана шу разил ишлари устида тутиб олади. Унинг ёвузлигига чек қўйиб, уни шафқатсизларча жазолайди ва насибасини мунофиқлар қаторига қўшади. Хўжайин бу хоинликка асло кўз юммади. Исо бундай кимсанинг қисмати мунофиқлар билан бирга бўлишини ва у ерда абадий афсус-надомат (йиғи-сиғи ва тиш ғичирлатиш) бўлишини айтди.

Шу сабабли, Раббимиз қайтиб келганда нажот топишни истасак, ҳар қандай ёвузлик ва гуноҳдан йироқ бўлишимиз шарт. Қалбимизда «У ҳали бери қайтмаса керак» деган сохта хотиржамликка йўл қўймаслигимиз зарур. Раббимиз барчамизни Ўзи келган лаҳзада пок ва тайёр ҳолда кўришни хоҳлайди. Келинг, ушбу уч хизматкор қисматидан ўзимизга тўғри сабоқ чиқарайлик. Доно ва содиқ бандалардан бўлайлик, ёвузликдан қочайлик, чунки Раббимиз албатта қайтиб келади!